

Vidéki tudósítás.

I.

Lőcse, 1880. évi decemberhó.

Tekintetes Szerkesztő úr! A f. é. júliushó 1-ejével életbe lépett új erdőtörvény 26. §-ában megjelölt szakbizottság Szepesmegye törvényhatóságánál f. é. októberhó 7-én a következő tagokból alakítottatott:

Elnök: Lányi Mihály közigazgatási bizottsági tag.

Tagok: Neogrády Ignác káposztafalvi uradalmi erdőmester, és Gruber Károly Lőcse városának főerdésze.

Ezzel kapcsolatban alakítottatott ugyanazon gyűlésen a törvény 120. §-ához képest a másod fokú erdei kihágási bíróság a következő urakból:

Rendes tagok: Jendrassik Miksa, Matavovszky János, Lányi Mihály és Gruber Károly.

Póttagok: Ujfalussy Győző, Máriássy Miklós, Mattyasovszky János és Neogrády Ignác.

Ezen választási eredményre vonatkozólag nekem csak azon szerény megjegyzésem van, hogy Szepesmegye tekintetes törvényhatóságának egyáltalában nem vált volna hátrányára, ha a szomolnoki m. k. erdőhivatali tisztek közül is beválasztatott volna egy-kettő vagy az egyik vagy a másik bizottságba.

Az erdei albizottság f. é. decemberhó 7-én Lányi Mihály ur elnöklete alatt és a kir. alerdőfelügyelő Kellner Gusztáv ur jelenlétében gyűlést tartott, melyen a következő erdőbirtokosok erdőtisztjei az erdőtörvény 38-ik §-a értelmében az esküt letették, és pedig: a magas kincstár szomolnoki erdőhivatala részéről: Kalmár Tivadar erdőmester ur, Horváth Lajos főerdész ur, Kürthy Géza és Hammer Károly erdész urak, és Ágh Gyula erdőgyakornok ur.

A közalapítvány részéről: Gottfried Alajos erdőügyelő ur Tamásfalváról.

Coburg herceg káposztafalvi erdőhivatala részéről: Berger Guidó erdészsegéd ur.

Hohenlohe herczeg javorinai erdőhivatala részéről : Füzy Alajos, podspadii erdész ur és Schloma Emil, landoki erdész ur.

A felesketettek közül a selmeczbányai m. kir. erdészeti akadémiát végezte 4, a mária-brunni akadémiát 1, az eulenburgi erdészeti iskolát 1, külföldön végezte tanulmányait 1, szaktanulmányával nem birt 2; az erdészeti államvizsgát belföldön letette 4, Morvaországban 1, külföldön 1, az erdőőri szakvizsgát belföldön 1, vizsga nélkül volt 3.

Hogy eme csekély és ki nem elégitő szakképzettség mellett az illető urak mégis eskütételre bocsátattak, onnét magyarázandó, hogy már 1880-ik évi július 1-je előtt alkalmazásban voltak, és mint ilyenek a nml. m. kir. földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi ministerium által az erdőtisztek felesketeése ügyében f. é. októberhó 8-án 30.686-ik sz. a. kiadott magas rendelete értelmében fel voltak eskethetők.

Sajnosnak kell ez alkalommal neveznem azon körülményt, hogy a szepesmegyei erdőbirtokosok, kiknek 80⁰/₀-a az erdő-törvény 17-ik §-hoz alkalmazkodni kénytelen, oly csekély része jelentette be erdőtisztjeit a felesketésre, pedig hiába! a törvénynek előbb-utóbb mégis csak engedni, és az elavult régi nézetek helyébe a jognak, a rendnek s ezekkel egyetemben a törvény tiszteletben tartásának lépni kell.

Nálunk a tél erősen beállt, több foknyi hidegünk van és a szánkázás is kezdetét vette. A havazás erős szélrohamok által kísértetik, a mi a szánkázást és künnidőzést nem teszi igen kellemessé (a nem erdészekre nézve).

Ezzel van szerencsém, talán a kelleténél hosszabbra nyult jelentésemet bezárni és Tekintetességedtől engedélyt kérni arra, hogy új működési helyemről, t. i. Boszniából becses lapját szerény soraimmal felkereshessem.

Alázatos szolgája

Seide Miksa,
cs. kir. erdészszegéd.

II.

Losoncz, 1881. január 12-én.

Mélyen Tisztelt Szerkesztő ur! Engedje meg, hogy először is b. folyóirata múlt évi XII. füzetében a „Fapiacz“-ról közölt losonczy jegyzetekhez, a mennyiben azok a tölgykéregtermelés mennyisége és árára vonatkoznak, némi kiegészítéssel szolgálhassak.

A mi a Losonczon, illetőleg vidékén termelt kéreg mennyiségét illeti, határozottan mondhatom, hogy az a 35—40.000 m. mázsát jóval túlhaladja. Áll pedig ezen termelés minőségileg $\frac{1}{4}$ -ed részben első, $\frac{3}{4}$ -ed részben másod és harmadrendű kéregből.

Középart alapul venni alig lehet és leginkább megfelel a tényállásnak, ha az elsőrendű kéregtet 4 frt 75—5 frt, a II-ik rendűt 2 frt 65—3 frt, a III-ik rendűt pedig 2 frt 25—2 frt 40 krra tesszük.

E vidéken azonban tényleg *forgalmi* árról mostanság alig lehet szót, mivel a készlet *itt* (tekintve Losoncz kedvező geographiai fekvését, a Németország felé egyenesen vezető vasuti fővonal mentén) majdnem teljesen elfogyott, s így a forgalom is a legszűkebb korlátok közé szorítva, csak névlegesnek mondható.

Ez alkalommal, tán a nélkül, hogy magamat a szerénytelenség vádjának kitenném, szabad lesz megemlítenem, miszerint az e folyóirat 1879. évi deczemberi füzetében mondott szavaim igazsága, miként „attól nem kell tartani, mintha a külföldi kéregkereslet egyhamar apadna“, fényesen bebizonyultak.

Habár egy évi tapasztalat nem jogosíthat fel arra, hogy a későbbi jövőre következményeket vonjunk, mindazáltal akkor, midőn már eddig is nem csak egy évi tapasztalat, de főleg a múlt év rendkívüli túltermelése jó bírálat alá, mindenestre megnyugtatót találhatunk az ez idei fogyasztásban.

Hogy mily nagy volt a múlt évi termés, számokban pontosan kifejezni nehéz volna. Legbuzgóbb utánjárásom daczára sem sikerült az összes megkívánt adatokat — az illető statis-

kai források elégtelen- és megközelíthetlenségénél fogva — megszerezni.

Mégis majdnem bizonyosnak látszik az, hogy a közelmúlt év termelése az 1879. évinek kétszeresét is megütötte. A mit már csakugyan túltermelésnek lehet nevezni.

Mert a mitől ily körülmények között leginkább tartani kell, az kérlelhetlen következetességgel mindannyiszor bekövetkezik. Ez pedig nem más, mint az árak hanyatlása.

Mert míg a múlt évben (új termelésig) alsóbb rendű kéregért is 3 frt 25 krt könnyen lehetett elérni, addig ez idén hason minőségű kéreg már alig 2 frt 40 krért volt értékesíthető.

Egyébiránt, ha igazságosak akarunk lenni — be kell vallanunk, hogy az árhanyatlás nemcsak a hazai túltermelésben leli egyedüli magyarázatát. Jelentékenyen hozzá járult ehez a termelési idő alatt beállott gyakori esőzés hatása is, mint-hogy ez a termék minőségét némileg hátrányosan befolyásolta. Az ezen két tényező (egyrészt a túltermelés, másrészt a gyengébb minőség) tudatával bíró termelő, árúját minél gyorsabban és sürgősebben piacra dobni igyekeztén, mi természetesebb, minthogy ennek következtében az árak gyorsan hanyatlottak.

Sőt Németország bőripara is pangásnak indulván — a helyzet a nyár derekán már-már aggályos kezdett lenni. És tekintve, hogy a termelt mennyiség legnagyobb része (habár nagyon is csökkent ár mellett) mégis elhelyezhető vala, éppen azt bizonyítja, miként a kéregtermelés rendes mederbe terelve, igenis bír életképességgel.

Ha a túltermelés indokait fürkészszük; azokat első sorban a közelmúlt évek silány gabonaterméseiben fogjuk találni. Mert ezek következtében erdőbirtokosaink hajlandóbbak voltak a rendesnél csekélyebb hasznukat az erdő jövedelmével szaporítani.

Ez okból nagyobb területek jöttek tarolás alá — másrészt azonban, mint nálunk minden újabb iparágnál, ugy ez esetben is szaporodott a hivatlanok és kontárok serege, kik a termelés természetes fejlődését nagyban akadályozták.

Sajnálom — de még azon esélyre, ha unalmassá kellene

is válnom — ismét csak visszatérek m. évi hasonírányu soraimra, mely alkalommal elmondtam, hogy „a magyarhoni tölgykéregnek határozottan van jövője; különösen akkor, ha Németországgal az általa életbeléptetett vámtételek és megdrágult vasuti tarifák leszállítása (vagy a mi még kívánatosabb, azok beszüntetése) iránt, kormányunk egyezsége juthat“.

Fájdalom, de úgy látszik, hogy ezen óhajvásom csak „pium desiderium“ marad. Sőt Németországgal való vámegyezményünk sem birván egyáltalán állandósággal, 6 óról 6 óra változhatik. Azt sem tudhatjuk mikor fokozandja Németország vámjait, vagy esetleg mikor fogja nyers terméneink előtt határait egészen elzární. Már pedig, hogy eféle mostoha és bizonytalan állapot éppen nem képes a vállalkozási kedvet előmozdítani — nem szorul bővebb magyarázatra. Szerencsére beces folyóírata nem lévén politikai lap, keserűvé válható kifakadásaimat szükségkép el kell fojtanom.

Különben is azon veszem észre magamat, hogy ha még tovább folytatnám — az ürügy, mely alatt beces folyóírata hasábjaira tolakodtam — hamissá válnék. Miért is t. Szerkesztó ur szives elnézéseért esedezem. Igérem egyszersmind, hogy kárpótlásul ismét egy teljes évig hevertetem tollamat, az azt nem illető cikkírástól.

Fogadja mélyen tisztelt Szerkesztó ur kiváló tiszteletem nyilvánítását

Schmidl Soma,
kéregtermelő.

Vadászati tárcza.

Az Ung-felvidéki őszi vadászatok és cserkészetek fővadra.

A bárányfelhő-foszlánnyok, melyek a f. évi szeptember hó közepe táján, az ég kék azurját elfödtek, talán oly hatást keltettek bennem, mint a minőt az angol költő-írály akkor érezhetett, midőn azt mondta, hogy: „kőd előttem, köd mögöttem“.

Szeptember 16-ára virradt, midőn ez idén a vadászatokat megkezdettük, de nem emlékszem, hogy e hóban a nap korongja oly bágyadtan és vigasztalanul lövelte volna fáradt sugarait az ungi, tarka színben uszó bérczek lejtőire, mint ez évben.